

Boże, moja nadziejo i moja pomocy

psalm LXXXVIII

(data pierwszego wydania: 1580)

muzyka: Mikołaj GOMÓŁKA
(1535? - 1609?)

słowa: Jan KOCHANOWSKI
(1530 - 1584)

Sopran

Alt

Tenor

Bas

Bo - że, mo - ja na - dzie - jo i mo - ja po - mo -

Bo - że, mo - ja na - dzie - jo i mo - ja po - mo -

Bo - że, mo - ja na - dzie - jo i mo - ja po - mo -

Bo - że, mo - ja na - dzie - jo i mo - ja po - mo -

S

A

T

B

cy, Do Cie - bie wo - łał we _____ dnie i w no - cy.

cy, Do Cie - bie wo - łał we _____ dnie i w no - cy.

cy, Do Cie - bie wo - łał we _____ dnie i w no - cy.

cy, Do Cie - bie wo - łał we _____ dnie i w no - cy.

PSALM LXXXVIII
Domine, Deus salutis meae

1.

Boże, moja nadziejo i moja pomocy!
Do Ciebie wołam we dnie i w nocy:

2.

Niechaj miejsce u Ciebie mają prośby moje,
Skłoń ku mnie ucho łaskawe swoje!

3.

Nieszczęście duszę trapi, troski nie masz miary,
Żywot już widzi prawie swe mary.

4.

Ciało zgoła już martwe, sił nie czuję w sobie,
Myśl moja wszytka tylko o grobie,

5.

Leżę jako zabity, pod ziemię włożony,
Od Ciebie i od świata wzgardzony.

6.

Ponurzyłeś mię w srogiej otchłani podziemnej,
Ponurzyłeś mię w przepaści ciemnej.

7.

Zmocniły się nade mną Twe zapalczywości,
Przywiodłeś na mię swe nawałności.

8.

Odrzuciłeś ode mnie przyjaciół wszystkie,
Jestem w ich oczu na podziw brzydki,

9.

Siedzę jako w okowach, wyszcia nie na j duję,
Oczu prze zbytń swój płacz nie czuję.

10.

Przedsię ja, Panie, dokąd świeci dzień na niebie,
Wołam i ręce ściągam do Ciebie.

11.

Czy umarłym cuda chcesz okazować? Czyli
Umarli wstawszy będą Cię czcili?

12.

Czy dobroć Twoja w grobiech będzie powiadana
Albo pod ziemią prawda wyznana?

13.

Czy Twoje sprawiedliwość i Tve sprawy dziwne
Wspominać mogą kraje niezwywne?

14.

Ciebie ja przedsię wzywam, do Ciebie, mój Panie,
Nigdy mej prośby głos nie ustanie.

15.

Boże mój, przecz odrzucasz smętną duszę moję
I twarz ode mnie odwracasz swoję?

16.

Troski mię z lat namłodszych moich naszladują,
Twoje mię ciężkie strachy zejmują.

17.

Twój mię gniew, zapalczywość Twoja mię ścisnęła
I jako powódź zewsząd zamknęła.

18.

Odstrychnąłeś ode mnie krewne i znajome,
Wszystkich okryły ćmy niewidome.